

אל שמוליק היקר, ואל חברת פגסוס

עברו בערך שבועיים מאז המסע אל לב המרחבים האינסופיים של טנזניה, ואני עדיין מעכלת את העולם הכל כך שונה, ועם זאת כל כך מוכר שבו היינו.

זכיתי כבר לטייל עם שמוליק בעבר, וידעתי על סמך ניסיוני אתו שאל הטיולים של שמוליק, אפשר לצאת בקפיצת ראש בעיניים עצומות. אין צורך לדעת שום דבר על היעד, כי בכל רגע בטיול יהיה לידך איש מדהים שדאג מראש לדעת הכל, ולכוון אותך ביד בוטחת אל תוך המרחבים המטורפים שהעולם שלנו מציע לנו. לא צריך לדאוג לגבי כלום, כי יש אדם שדואג להכל, ועושה זאת בהנאה גדולה, בשמחה של ילד, באחריות של מדריך מנוסה, בשלווה שהיא רק שלו, ובמאור פנים תמידי.

ולכן, יצאתי אל טנזניה כשאני בעיקר יודעת שיש שם הרבה חיות. ושהיא באפריקה.

לא ידעתי שאני נכנסת לעולם אחר, שכולו מרחבים אין סופיים שמשתנים מקצה לקצה בכל רגע, ותרבויות מסקרנות ולחלוטין לא מוכרות, ורבבות חיות, שלא חוות את האדם שצופה בהם כאויב מסוכן, אלא כאורח. התארחנו בביתו האינסופי של הטבע, וזכינו לפחות לכמה ימים לדמיין את החיים בלי חומות, כבישים ומגדלים. קסם נדיר. נדיר מדי בעולמנו.

שמוליק ונהגיו (רלף ודאפה) עשו שמיניות באוויר ובדרכים כדי להנגיש אלינו את העולם הזה ככל שרק ניתן. מפגש עם שבטים שלא ידעתי על קיומם, עם אורחות חיים שחשבתי שנעלמו מהעולם כבר לפני שנים, עם אנשים שהאמונה באל אצלם היא חגיגה של ריקודים ושירים, וחיות שמתקיימות בתוך עולם משל עצמן ומשגשגות בו, באין מפריע. ראינו אותן בבית שלהן, בכל מצב אפשרי - להקת לביאות שמנסות להתאושש תחת עץ שיטה ממסע ציד, היפופוטם שמנסה ללא הצלחה לנצל הזדמנויות בלהקתו, אלפי גנואים ובפלואים שמסיימים את מסעם הביתה, זברה שמחשבת את סיכוייה מול בריכת מים, כשלידה ממתינה לה לביאה רעבה, ואפילו אריה שמחרבן בממלכתיות אופיינית.

עכשיו חזרתי לחיי בביתי הנח- בית שאין בו צפרדעים במקלחת או בבונים במרפסת, ואני נוסעת בדרכים שלא ממלאות אותי באבק מכף רגל ועד ראש, ואני יושבת במרפסת שלי, ואין מעליי עופות שחגים סביבי ומחכים לשעת כושר מול האוכל שבידי - מרגישה שחלק מהנשמה שלי נשאר שם, במקום שבו אתה הכי קרוב שניתן להיות אחד עם הטבע.

שמוליק, בעזרתך טיילתי בשלושה מחוזות שכל אדם חייב לעצמו לנסות להגיע אליהם - לפלנד, איסלנד וטנזניה. שלושה טיולים של פעם בחיים - למרות שבאמת שהייתי יוצאת בשמחה לכל אחד מהם פעם שניה. אני מלאת קנאה בכל המטיילים הרבים שעוד עתידים לזכות לטייל איתך במחוזות האלה. אין אושר יותר גדול מאשר הזכות לראות את העולם הפלאי שלנו דרך העיניים שלך, עיניים של אדם יקר שאוהב את העולם הזה בכל ליבו

דגנית